

Arrest

nr. 346 606 van 13 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. MONDEN**
 Brusselsesteenweg 54
 2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 15 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. MONDEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 mei 2024 als niet-begeleide minderjarige België binnen met een paspoort en verzoekt op 15 mei 2024 om internationale bescherming. Op 29 augustus 2025 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 1 september 2025 aan verzoekers voogd aangetekend wordt verzonden.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging of hervorming van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Voorts wijst de Raad erop dat om haar belang bij het beroep te bewaren, de verzoekende partij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar procedure moet vertonen.

Middels een aangetekend schrijven, neergelegd op 2 april 2026, laat verzoekers voogd de Raad een document geworden waarin hij uitdrukkelijk verklaart vrijwillig afstand te doen van onderhavig beroep. Dit document is gedateerd op 1 april 2026 en ondertekend door verzoekers voogd. Bij dit document is een “aanvraagformulier vrijwillige terugkeer (REAB)” gevoegd waarop verzoekers gegevens zijn ingevuld, dat gedateerd is op 24 maart 2016 en dat ondertekend is door zijn voogd. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker vrijwillig afstand doet van zijn beroep tegen de bestreden beslissing en dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar zijn land van herkomst, zijnde Venezuela (rechtsplegingsdossier, stuk 18).

Ter terechtzitting hierop gewezen en gevraagd standpunt in te nemen over het eventuele belang dat verzoeker nog zou hebben bij onderhavig beroep, stelt de advocaat die verzoeker ter zitting vertegenwoordigt dat zij akte neemt van de afstandsverklaring maar benadrukt zij tevens dat verzoeker nog minderjarig is en nog steeds niet vertrokken is naar zijn land van herkomst. De Raad kan op basis van de stukken in het rechtsplegingsdossier evenwel slechts vaststellen dat verzoeker, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, rechtsgeldig heeft verklaard afstand te willen doen van het geding. Daargelaten de vraag of verzoeker het Belgische grondgebied inmiddels verlaten heeft en teruggekeerd is naar zijn land van herkomst, besluit de Raad dat verzoeker, door in de loop van de beroepsprocedure uitdrukkelijk afstand te doen van zijn beroep, blijk geeft van een gebrek aan belangstelling voor de verdere behandeling ervan en bovendien aangeeft dat hij niet langer nood heeft aan internationale bescherming en dus geen belang meer heeft bij zijn vraag om de bestreden beslissing te hervormen dan wel te vernietigen, zoals hij in zijn verzoekschrift vraagt. Verzoeker geeft aldus niet langer blijk van het vereiste actueel belang bij de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT